

SPORTUL popular

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXII — Nr. 5003

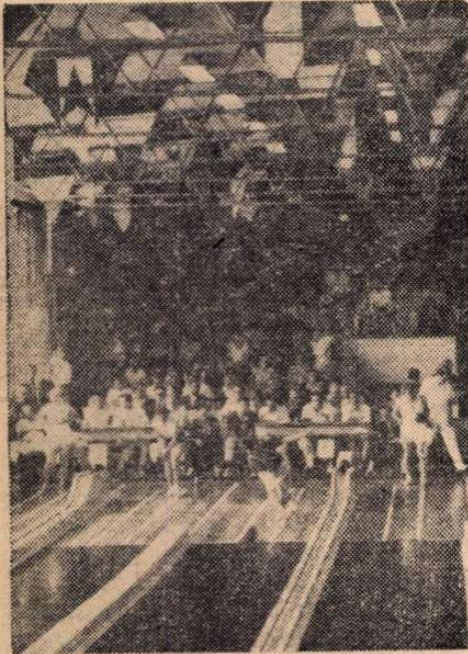
★ Marți 21 iunie 1966

★ 4 pagini — 25 bani

AU ÎNCEPUT CAMPIONATELE MONDIALE DE POPICE

DUPĂ PRIMA ZI, PE ECHIBE CONDUC
ROMÂNIA (FEMININ) ȘI R. D. GERMANĂ (MASCULIN)

Astăzi vom cunoaște primele campioane ale lumii

Campionatele mondiale de popice au început ieri pe arena din parcul sportiv Voința cu proba pe echipe. Pe tablele de marcat figurau șase formații feminine (Austria, Ungaria, Iugoslavia, Cehoslovacia, R. D. Germană și România) și opt masculine (Austria, R. D. Germană, Ungaria, Cehoslovacia, R. F. Germană, Iugoslavia, Italia și România). Intregerile s-au desfășurat simultan, pe pistele 1-4 disputându-se întrecerile băieților, iar pe pistele 5-6 fetele. Echipele sunt alcătuite din câte șase jucătoare și tot atâția

jucători, fiecare lansând câte 100 bile mixte și, respectiv, 200 bile mixte.

În prima zi au evoluat primele trei schimburi din fiecare reprezentativă. Cum s-au comportat sportivii români? Tina Balaban (414), Elena Lupescu (423) și Crista Szöcs (401), care au intrat pe pistă în această ordine, au înțrecut așteptările, toate depășind cifra de 400 p.d. Să sperăm că și ultimele trei jucătoare, care vor intra în concurs astăzi, le vor urma exemplul luptând din răsputeri pentru menținerea avansului creat de colegele lor. Petre Purje, acest „motor” al formației masculine, a doborât din 200 bile mixte 906 popice, realizând cea mai bună performanță a zilei, iar tânărul C. Rădulescu a fost la un pas de a depăși și el 900 p.d., fiind marcat cu 891 p.d. Schimbul trei al echipei noastre, Tiberiu Szemani nu și-a regăsit ritmul normal în prima sută de bile (415 p.d.), permițând popicilor din R. D. Germană să preia conducerea în clasament. Dar pentru a vă face o imagine mai clară asupra întrecerilor din prima zi a „mondialelor” redăm evoluția scorului după fiecare schimb.

FEMININ: schimbul I — 1. Austria 433 p.d., 2. România 414 p.d., 3. Cehoslovacia 410 p.d., 4. Ungaria 380 p.d., 5. R.D.G. 375 p.d., 6. Iugoslavia 350 p.d.; schimbul II — 1. România 837 p.d., 2.

TR. IOANȚESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Austriaca Ellriede Schillmann și românul Petre Purje

Stadionul „Dunărea” din Galați va deveni din nou... „Fata frumoasă”?

Acum șase ani, entuziasmul iubitorilor sportului din Galați a fost nemărginit (și pe bună dreptate) o dată cu inaugurarea frumosului stadion „Dunărea”. Pe măsură ce timpul s-a scurs, această bucurie a început însă să pălească încetul cu încetul. Cauza? Am aflat-o cu ocazia unei vizite făcute în cunoscutul port dunărean.

Terenul de fotbal prezintă porțiuni lipsite complet de gazon, iar în rest abundă smocurile de iarbă. Unul din ele i-a jucat chiar o festă portului Florea (în meciul Siderurgistul — Politehnica Timișoara), deviind mingea în plasă. Cât privește pista de atletism, starea ei este de-a dreptul inadmisibilă. Denivelată pe distanțe apreciabile, pista este acoperită (stratul de zgură a dispărut de multă vreme) cu un amestec de pământ, cuie (nu este nici o greșală de tipar), mucuri de țigări, așchii și coji de semințe în cantități „industriale”. Nisipul din gropile de sărituri s-a „evaporat”, pragurile de la sărituri lipsesc, iar cercurile de la aruncări sînt sparte. Intrucît cele două-trei magazine (și ele improvizate) nu pot satisface toate cerințele, diferitele materiale pentru atletism (gardurile, obstacolele, stâlpii de sărituri) zac pretutindeni, supuse intemperiei și degradărilor. În mijlocul acestei nepăsări, câteva „cirpeli” electuale pe alocuri n-au putut schimba decorul.

Cum s-a ajuns la această situație? Pînă de curînd, de baza sportivă „Dunărea” s-a „îngrijit” întreprinderea „Horticola”, pendinte de Statul popular orășenesc Galați. Am văzut cum a înțeles întreprinderea amintită să gospodărească acest stadion. Lipsa totală de interes a făcut ca: a) o bază complexă să ajungă un loc de trecere cotidiană, peste pistă și teren, pentru unii cetățeni (în

C. COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 2-a)

CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA DECRET PENTRU CONVOCAREA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

În temeiul articolului 64 pct. 1 din Constituție,
Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România
DECRETEAZĂ:

Art. unic. — Marea Adunare Națională se convoacă în a cincea sesiune a celei de-a V-a legislaturi, în ziua de 29 iunie 1966, ora 10 dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale.

Președintele Consiliului de Stat,
CHIVU STOICA

București, 20 iunie 1966

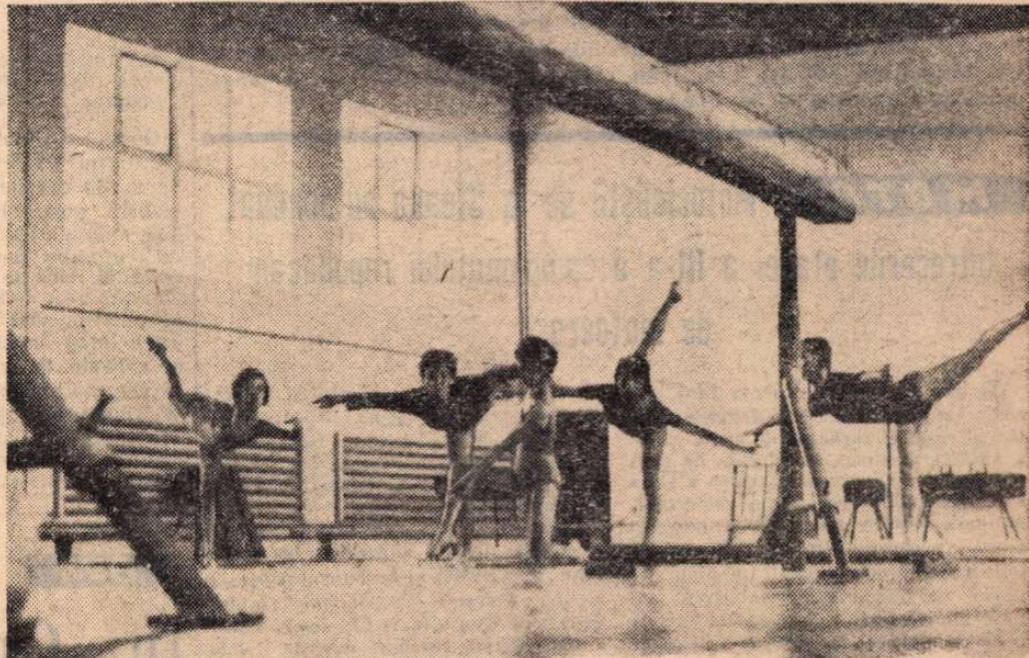

Foto: A. Neagu

ÎNSEMĂNĂRI

Ma allu, de fapt, la poarta unui mare șantier sportiv. Unul din inginerii veniți să verifice finisajul mă ajută cu amabilitate să stabilesc proporțiile: „648 m² suprafață, vestiare, grupuri sanitare, diverse instalații pentru întreceri...”. Într-adevăr pe fondul acestor cifre deslușești mai bine imaginea de ansamblu a sălii de sport din Bacău, o construcție nouă, modernă, care întărește considerabil baza materială a activității sportive din acest oraș. Și care va da, în special gimnaștilor, excelente condiții de pregătire pentru asaltul marilor performanțe.

— De exemplu...

— Maria Andrioc, Mariana Rusu, Cornelia Palaminc. Reținem aceste nume — de altfel cunoscute în gimnastica noastră feminină — și-i rugăm pe prof. M. Bibire să ne vorbească despre toate „categoriile”.

— La categoria maeștre începe să se creeze, la categoria I seniore — 5, avem 2 băieți la categoria a II-a seniore și 8 băieți la categoriile I și a II-a la juniori.

— Și ceilalți, pînă la 120?

— Grupe de copii. Cei mai mulți foarte talentați. Printre ei, o fată cu aptitudini deosebite: Felicia Dornea (clasa a IV-a), dotată cu calități excepționale pentru gimnastică.

— Cum vă simțiți în noua sală?

— Este, cum se spune, un vis împlinit. Colectivul nostru de antrenori este extrem de bucuros că are acum asemenea posibilități de desfășurare a procesului instructiv-educativ. Reținem că în noua și modernă noastră sală există și o aparatură complet nouă. Firește, dorim să răspundem acestor condiții cu rezultate cât mai bune.

— O ultimă întrebare. Unde activează gimnaștii și gimnastele care se pregătesc în această sală?

— La clubul sportiv orășenesc Dinamo și la Școala sportivă de elevi. Antrenamentele — în fiecare zi, pe grupe, dimineața și seara.

Am impresia că de câteva zile gimnastica din Bacău a „accelerat” pe drumul performanțelor...

DAN GIRLEȘTEANU

VOLEI: ROMÂNIA — Cehoslovacia (m) LA BRAȘOV ȘI LA SIBIU

Pregătirile lotului republican de seniore în vederea campionatului mondial din Cehoslovacia se desfășoară pînă la 1 iulie în Poiana Brașov. În ultimele zile ale acestei perioade, selecționabilii vor fi supuși unui sever examen, participînd la două partide de verificare în compania echipei reprezentative a Cehoslovaciei. Contrar însă celor stabilite inițial, numai primul meci România — Cehoslovacia se va disputa la Brașov, al doilea urmînd a se juca la Sibiu.

D. LAZĂR

Start bun în sportul automobilistic

Raliul București — această primă competiție oficială pentru iubitorii automobilismului din țara noastră — a cunoscut un frumos succes, deși condițiile de desfășurare n-au fost prea ușoare. Realizarea unei medii de 60 km pe oră, în timp ce traficul rutier n-a fost întrerupt, pe parcursul a 10 ore de conducere, a cerut încordare fizică și nervoasă, o bună pregătire a mașinilor. Să notăm în plus

în conducerea automobilului (cu titlu de curiozitate, amintim că cel mai „rapid” echipaj (format din brașovenii V. Marin și M. Vicaș) a obținut în prima din aceste probe, cu un Fiat 1300, o medie de peste 136 km pe oră).

După cum se știe, primul loc în clasamentul general a fost ocupat de echipajul C. Pescaru — P. Müller care a concurat pe un Trabant 600. Acest re-

rioare. Automobilul cîștigător se pretează destul de bine la raliuri (tracțiunea pe roțile din față conferă o bună ținută de drum și avantaj la urcușul pe serpentine), iar cei doi concurenți care l-au condus au făcut dovada unor incontestabile calități de viteziști. (Pescaru este sportiv de categoria I la motociclism). Toate acestea au ajutat echipajul să execute proba principală a raliului fără nici o penalizare, iar în probele speciale să realizeze medii (99 km și respectiv 79 km) net superioare mașinilor din aceeași clasă.

Alături de cîștigători, o mențiune specială merită și alți automobilisti din generația mai veche sau mai nouă: S. Stoianovici și St. Ivanovici (echipaj mixt, locul II în clasamentul general), V. Marin și M. Vicaș (cele mai mari viteze în probele speciale), St. Iancovici și C. Radovici (locul I în clasa pînă la 1200 cmc), P. Cristea și E. Popescu (conducere — în afară de concurs — într-o adevărată „ținută sportivă”). Comportarea acestora, ca și a altora pe care spațiul restrîns ne împiedică să-i cităm, au contribuit la reușita Raliului București, la conturarea ideii că sportul automobilistic, pentru care există acum depline condiții, a luat un start bun în țara noastră.

Echipajul cîștigător la sosirea în București

Foto: Șt. Ciotloș

dificultatea celor două probe speciale, de viteză și de coastă, în timpul cărora a fost nevoie de curaj și multă măiestrie

zultat nu trebuie să pară surprinzător, chiar dacă la competiție au luat parte mașini mult mai mari, cu performanțe supe-